

ELS TRES TOMBS.SANT ANTONI, TRADICIONS I LLEGENDES

Per Albert Orriols

Sant Antoni, també anomenat del porquet i dels ases.

Segons una vella tradició, Sant Antoni obrava miracles portentosos a la regió de la Tebaida (Alt Egipte). El governador de Barcelona tenia una filla greument malalta i, atès que la notícia dels miracles obrats per Sant Antoni havien arribat a la ciutat, el governador va enviar emissaris per tal de demanar que el Sant volgués venir a curar la seva filla.

Diu la llegenda que Sant Antoni es va enfilem a dalt d'un nuvolet i, en un tres i no res, es va presentar a Barcelona. Va desembarcar en una platgeta que hi havia, on avui està situat el Parlament de Catalunya, i aquell sorral fou anomenat *La Platja de Sant Antoni*.

Sant Antoni va visitar la filla del governador, la va beneir i la va guarir

dels seus mals.

La llegenda diu que, quan Sant Antoni va entrar a la ciutat, se li presentà una truja que portava un porquet a la boca que no podia caminar perquè era esguerrat. El Sant va beneir el porquet i es va curar, per la qual cosa la truja va restar per sempre agraïda.

És per aquest motiu que el porquet que caracteritza la iconografia de Sant Antoni, és en realitat una truja.

La gent que entén de núvols encara anomena la *barqueta de Sant Antoni* a uns nuvolets llargs i afuats, que solen sortir cap a la posta de sol i que, segons la tradició Barcelonina, recorden el núvol que el Sant feu servir per venir de Tebaida a Barcelona.

Sant Antoni es considera el patró

dels animals, especialment els domèstics que conviuen amb l'home. La gent que tenia bestiar de peu rodó el portaven a beneir.

UNA MICA D'HISTÒRIA. ELS GREMIS

Antigament aquesta festa a Barcelona era organitzada per tres gremis: Els que llogaven mules, els traguers de ribera i els bastaixos.

Els primers feien tot el tràfic de persones i mercaderies entre la nostra ciutat i d'altres poblacions. Els segons feien el transport dins de la ciutat de tot el que arribava per mar i els bastaixos tota la càrrega del que no provenia del mar.

A part dels gremis, tothom que tenia un animal de peu rodó el portava a beneir, és solia fer un àpat extraordinari i, aquest dia, era

costum no fer treballar els animals, donar-los un pinso extra i tractar-los respectuosament.

En aquella època, aquests animals representaven el motor de l'activitat econòmica i eren molt valorats socialment i del tot indispensables per a la vida quotidiana. Hem de pensar que no existia ni el ferrocarril ni cap mitja de transport, ni màquina que ajudés a les dures feines del camp.

ELS TRES TOMBS

La cavalcada de genets que van a cercar la benedicció del Sant s'anomena *Els Tres Tombs*.

Els Tres Tombs és una festa popular a l'entorn de la festivitat de Sant Antoni Abat (17 de gener).

La tradició diu que els tres tombs s'han de fer al voltant d'un indret sagrat. La festa dels Tres Tombs de Barcelona té com a activitat principal una passada de bèsties – cavalls, ases, someres –, cavalcades o tirant carruatges, que fan un circuit pel centre de la ciutat. A mig camí, davant l'Escola Pia de Sant Antoni, es beneeixen els animals.

Es creu que s'anomena així pel fet que la comitiva donava tres voltes a l'entorn de l'illa on hi ha enclavada l'església de Sant Antoni a Barcelona.

Es fa, almenys en el format actual, des del 1825 al voltant del Portal de Sant Antoni, espai que va donar lloc al barri que avui porta aquest nom.

UNA MICA D'HISTÒRIA. ELS TRES TOMBS

Les colles dels Tres Tombs anaven capitanejades i presidides pel banderer amb la bandera del gremi corresponent. Els animals anaven guarnits amb els seus millors arreus, portaven la cua amb llaços i cintes, plomalls damunt la testa, rams de flors i mil ornaments rics i vistosos de pasamaneria.

Els genets anaven vestits amb les seves millors robes. Duïen uns mocadors de seda blancs, com més rics i vistosos millor.

En els orígens, aquesta comitiva anava a rebre la benedicció al convent de Santa Clara, que estava en els terrenys on posteriorment es va aixecar la Ciutadella. És en aquell indret on la tradició diu que va aterrar Sant Antoni procedent de la Tebaida (recordeu ?)

Posteriorment, i un cop es va tirar a terra el convent de Santa Clara, la benedicció va fer-se a l'església de Sant Antoni, immediat al Portal de Sant Antoni.

La cavalcada dels Tres Tombs havia constituït una de les festes més populars de la ciutat. Amb el pas del temps els tres gremis esmentats (traginers, els que llogaven mules i els bastaixos), van desaparèixer i varen ser substituïts pels cotxers i els carreters.

Antigament els gremis importants que tractaven amb bestiar es reunien per donar lluïment a la festa, engalanant el bestiar amb tota mena de guarniments amb argent i or. Actualment el bestiar va guarnit, però no com antigament. La festa d'avui no és ni una ombra de com era abans.

ACTUALMENT

A Catalunya hi ha moltes poblacions que, al voltant de Sant Antoni, celebren festes relacionades amb les feines del camp i els animals de càrrega. La tradició consisteix a fer una cercavila de carros i animals i a fer tres tombs a la població on se celebra la festa, sempre passant per alguna església o ermita dedicada al sant, on esdevé la benedicció dels animals. La desfilada de carruatges engalanats s'acompanya d'altres actes.

Com també hem vist en altres costums populars, aquesta festa també és hereva de tradicions anteriors al cristianisme, quan es feien fogueres amb ramatge verd i es donava tres voltes al voltant de la foguera amb els animals.

Les poblacions catalanes, entre d'altres, que celebren de manera destacada la festa són:

Barcelona (Barri de Sant Antoni, principalment)

Igualada (Són els tres tombs més antics portats a terme ininterrompudament des de l'any 1822)

Montblanc (La bandera de la comissió de Sant Antoni es hisada durant les festes al balcó de l'Ajuntament).

Valls (És un dels Tres Tombs més matiners del calendari català)

Vilanova i La Geltrú (Per la qualitat, quantitat i diversitat dels participants és en una de les més importants).

He consultat:

-Costumari Català (J.Amades)

-Tres Tombs de Barcelona (Cultura Popular web Ajuntament de Barcelona)

- Els Tres Tombs (Vilaweb art. 21-1-2001)

- Web de la Federació Catalana dels Tres Tombs

JUNTA DIRECTIVA

President:

Josep Pesa

Vicepresident 1er.:

Amadeu Bitriu

Vicepresident 2on.:

Ferran Ballesté

Secretari:

Eduard Alted

Tresorer:

Albert Orriols

Vocals:

M.Antonia Bernabé

Carles Bonet

Manel Fernández

Sebastià López

Guillem Palmer

Ignasi de Peray

Carles Rosel

Col·laboradors:

Joan Ramon Marbà

Francesc Martínez

Joan Puga

Alfons Bayer

Nico Cortés

Enric Ruiz

Les fotografies de la revista han estat realitzades i aportades pels col·laboradors habituals o obtingudes a la xarxa.

Edita: JUBIADEC, Associació de Jubilats i Antics Empleats de la Caixa d'Estalvis de Catalunya/Catalunya Caixa/Catalunya Banc

Consell editor: La Junta

Coordinació: Amadeu Bitriu

Disseny i maquetació: Sebastià López

Impressió: Toni Ródenas

Correu: jubiadec@gmail.com

Dipòsit legal: B-14063-2011.

L'Associació no assumeix les opinions dels articles dels col·laboradors, sent els únics responsables els signants dels mateixos.

CARTA OBERTA

Benvolguts amics/gues,

Arribant als dies curts d'hivern, torno a estar amb vosaltres, palpant que ja ens ha passat un any més. En pocs dies toca arrencar el darrer full del calendari, per acomiadar un any en el que han passat coses positives, però també n'hem sofert de força dures i complicades.

Una vegada més us he d'agradir la vostra participació a les activitats proposades pel 3rt quadrimestre 2024, amb una assistència alta i, amb un punt negatiu, per primera vegada, vam haver de suspendre una activitat: l'excursió de visita a la Garrotxa i Olot, perquè no va haver-hi suficients inscripcions. En desconexem el motiu, potser no vam encertar amb la proposta, o bé es tracta d'un destí que molta gent ja hi ha anat. Us demanem, com de costum, que ens feu propostes que ens ajudin a poder oferir sortides que siguin atractives per a més socis.

Hem hagut d'assumir canvis a la Junta, tal com es va comunicar, el nostre estimat company l'Albert Serrano Marin, va traspasar a mitjan de setembre, com també hem hagut de comunicar algunes defuncions de companys propers i encara molt joves; el meu condol a les famílies, i que descansin en pau.

No puc passar sense fer un esment als greus i luctuosos fets ocorreguts a l'Horta Sud del País Valencià on, amb un balanç de gairebé 230 morts i desapareguts, s'ha fet una llastimosa gestió política amb una manca d'empatia inconcebible en un país europeu al 2024. El meu condol a totes les famílies, i que tots plegats no ho oblidem.

I ara anem a futur, us presentem la programació pel 1er trimestre de 2025 i, un cop més, tingueu a mà el tríptic groc, apunteu-vos a tot el que pugueu, ens heu d'ajudar **tots plegats** a fer ple a totes les trobades. En el nostre grup, la socialització és bona i sana per a tots. També recordar-vos que les activitats es fan extensives a familiars i amics. Tots són benvinguts.

Junt amb la revista, també us fem arribar el calendari 2025, que ja s'està tornant en una tradició. Esperem que sigui del vostre grat, i que les fotos que hem triat motivin per afegir-vos a qualsevol activitat.

Quan tindreu a mans la revista, ja hauran passat diverses coses, hauréu celebrat la trobada – Festa de Nadal, amb una xifra record d'inscrits, ja sabrem si ens ha tocat la loteria de Nadal que s'obsequia a tots els socis.

Aprofito aquesta carta, per felicitar el Nadal, a vosaltres i a totes les famílies, així com fer-vos arribar el meu desig, que a tots plegats el Nou Any 2025 ens sigui favorable i aconseguim tot allò de bo que ens proposem. No ens posem limitacions per demanar.

Bon Any Nou i fins aviat.

Josep Pesa

AGENDA DE LES ACTIVITATS del 1er trimestre de 2025

Gener: 23 – Avinguda del Tibidabo

Febrer: 05 – Sant Martí de Provençals i la Biblioteca García Márquez
19 – Calçotada a..
26 - Arxiu Nacional de Catalunya

Març: 05 - Els esmorzars de Jubiadec
13 – Visita Colònia ferroviària St.Vicenç de Calders - Museu Pau Casals
26 – Assemblea General ordinària

Nota: Els grups de **Pitch & Putt**, **Caminades** i **Passejos Sub99**, tenen els seus propis xats per concretar les seves trobades. Els qui estigueu interessats en formar part en alguns dels grups indiqueu-ho als seus contactes.

NOTA: Les activitats programades en aquesta agenda poden ser modificades i, fins i tot, anul·lades.

VIATGES a mida per JUBIADEC

Com hem fet els darrers anys, estem treballant sobre diferents propostes de viatge, per la pròxima primavera. Tenim sobre la taula tres possibles destinacions: La Pulla, Normandia i Alsàcia, tot i que no estem tancats a altres propostes. Un cop presa la decisió us informarem.

Cal que aneu reservant dates del mes de maig !!!

ASSEMBLEA ANUAL ORDINÀRIA

Se celebrarà el dimecres, dia 26 de març de 2025, a les 10 hores, en convocatòria única, al local de l'Agrupació Sant Jordi.

DITES CATALANES

Gener Sant Antoni del porquet del gener n'és el disset
El gener és el mes primer i de tots el més cavaller

Febrer Aigua de febrer, bona pel sementer
Per Sant Macià, l'oreneta ve i el fred se'n va

Març Març ventós i abril plujós fan el juny florit i *hermós*
Si ta casa vols obrar, pel març has de començar

MEMÒRIA DE LES ACTIVITATS del 3er quadrimestre de 2024:

ITINERARIS CULTURALS

Museu d'Història de Catalunya

Està emplaçat als antics *Magatzems Generals de Comerç* i va ser projectat l'any 1881, inspirat en l'antiga arquitectura portuària anglesa, per l'enginyer Maurici Garrán. Gràcies a la plataforma ciutadana en defensa del patrimoni "Salvem el Port Vell", és l'única construcció industrial que s'ha salvat i es conserva del Port Vell de Barcelona.

Als anys noranta es realitzà la conservació i rehabilitació de les façanes i posteriorment l'adequació per la funció de l'actual Museu, que s'inaugurà durant el mes de febrer del 1996. L'actual edifici catalogat i conegut com a Palau de Mar, és un element destacat del Patrimoni Industrial de Catalunya i reconegut com a *Bé Cultural d'Interès Local*. L'edifici enllaça l'antiga tradició portuària i els estils arquitectònics dels últims trenta anys.

La principal missió del *Museu* és la recerca, la divulgació i la conservació del Patrimoni Cultural de Catalunya, fruit d'una col·lecció pròpia i de donacions de tota mena d'objectes i documents relacionats amb la "memòria d'un País" i d'un viatge per tota la nostra Història.

El museu també ofereix exposicions temporals, culturals, educatives i acadèmiques. Resta obert i accessible a tots els públics.

La visita, efectuada el passat 26 de setembre, en la que vàrem participar vint-i-quatre companys de l'associació que vam visitar dos espais diferents en dos grups guiats.

Va ser impossible fer la visita de la resta de sales donada la quantitat i volum d'obres, reproduccions, fotografies, maquetes i documents

que s'hi dipositen. Cada primer diumenge de mes, l'accés és gratuït.

També hi ha un recorregut interactiu dels diferents esdeveniments culturals, èpoques i personatges que han marcat la història del nostre territori. La documentació està extractada en els diferents panells exposats durant tot el recorregut, així com les explicacions i indicacions dutes a terme pel Coordinador de Cooperació Museística Sr. Daniel Solé, qui, a més, va ser un dels dos guies que ens van acompanyar durant tota la visita.

Finalitzarem la diada dalt del terrat, la *Terrassa dels Indians*, on hi ha un restaurant dedicat íntegrament a la gastronomia mediterrània, des del mar a la terra, i on gaudirem d'unes vistes espectaculars i privilegiades del Port, del Mar i de la Ciutat de Barcelona. **Ferran Ballesté.**

Montserrat: 1000 anys d'espiritualitat, història i art

El passat dia 23 d'octubre, vàrem anar a Montserrat, un lloc on gairebé tothom ha estat però al que ve de gust tornar-hi per diverses raons: veure les noves adquisicions per el museu, mil·lenari, contemplar el paisatge, recordar

temps passats, com per exemple quan els empleats de la Caixa de Catalunya hi vàrem anar per celebrar el 50è aniversari i vam fer l'obsequi del passamà de la porta de vidre de la capella del Santíssim, obra de l'escultor Josep Mª Subirachs...

El mitjà de transport va ser tren o cotxe i cremallera, i val a dir que gairebé tothom va arribar puntualment a l'Oficina de Turisme, on ens va rebre l'Esteve, el guia que ens conduiria a la visita al Museu i ens acompanyaria a la Basílica per visitar el Cambril de la Verge i escoltar l'Escolania, hi

vam sssitir 37 visitants.

En arribar a Montserrat vam poder contemplar el magnífic paisatge mig cobert per una lleugera capa de boira que més tard es va esvaïr. Vam tenir sort i el temps ens va acompanyar.

Tot seguit vam entrar al Museu, on després d'una introducció audiovisual explicativa de la evolució del Monestir, des de la seva construcció inicial fins al dia d'avui, vam passar a les sales de l'exposició.

Com que el temps que teníem era limitat, el guia ens va comentar les obres més significatives del Museu, com per exemple quadres de Caravaggio, El Greco, Martí Alsina, Monet, Picasso, Ribera, Meifrén, Rusiñol, Casas, Mir, Torres Garcia, Olga Sacharoff, Ràfols Casamada, Dalí, Miró, Tàpies i molts altres que no anomeno, però que si vam poder contemplar. Moltes d'aquestes obres provenien d'un llegat de Xavier Busquets. També vam veure peces d'art portades d'Orient pel Pare Bonaventura Ubach i el llibre Vermell (veure viquipèdia) que s'exposava amb motiu del Mil·lenari.

De seguida, el guia ens va acompanyar a la Basílica on vam poder visitar la Moreneta i el Cambril de la Verge, i allà ens va donar una petita explicació del mateix. Sortint del Cambril i ja a l'exterior i passant pel camí de l'Ave Maria, entre el Monestir i la Muntanya, i envoltats pels llantions, vam entrar a la Basílica per escoltar el Cant de l'Escolania, que va ser molt ben rebut.

Acabada la visita, vam disposar de temps lliure per passejar i fer fotografies fins arribar a l'hora de dinar. Ens vam dirigir al Restaurant Montserrat on teníem reservades unes taules pel nostre grup i on ens esperava un Bufet Lliure per dinar i passar l'estona amb els companys.

Després de dinar, cadascú de nosaltres va poder comprar menges típiques de Montserrat a les parades disposades al camí del cremallera, per després retornar cap a casa i així finalitzar la jornada.

Va ser un dia per descobrir la magnífica col·lecció d'art del Museu, per recordar el que significa el Monestir de Montserrat, i per gaudir de la com-

panyia dels que van venir. *Mª Antònia Bernabé.*

La Colònia Güell

La saga Güell comença amb en Joan, nascut a Torredembarra, en una família humil, qui, als 18 anys marxa a Cuba, d'on va tornar als 35 amb una gran fortuna que ningú es va qüestionar com l'havia aconseguit. La sospita de si va ser amb el tràfic de perso-

nes, (esclaus, per no ser tant correctes), es va esvair per l'agraïment de Barcelona pel que tant ell com el seu fill, Eusebi, van fer pel desenvolupament de la ciutat. L'Eusebi era un home cosmopoli-

ta, molt avançat al seu temps, amb una educació exquisida i que va saber augmentar exponencialment la fortuna del pare. Després d'haver recorregut tota Europa torna a Barcelona i es fa càrrec del "Vapor Vell", empresa fundada pel seu pare, anomenada així com a contraposició al "Vapor Nou" de l'Espanya Industrial. Per si no en tenia prou, es va casar amb Isabel López Bru, la filla d'Antoni López, Marqués de Comillas, amb la que va tenir 10 fills. Aquesta unió el va convertir en la desena fortuna mundial.

Els darrers anys del segle XIX van ser molt conflictius a Barcelona per les revoltes dels treballadors, els que, en el cas del Vapor Vell van assassinar el seu director, Josep Sol i Padrís. Arran d'aquest fet, l'Eusebi va decidir construir una colònia en uns terrenys que tenia a Santa Coloma de Cervelló, seguint el model anglès que el seu amic i home de confiança, Ferran Alsina coneixia bé. El Ferran i l'Eusebi havien format part de la fundació de la Lliga Catalana. Ferran va ser el primer director de la colònia, a la que van portar tant sols a tres famílies del Vapor Vell, que eren de la seva confiança. Van tancar el Vapor Vell i la colònia es comença a construir el 1890.

Els arquitectes escollits per tirar endavant el projecte van ser dos deixebles de Gaudí, la seva mà dreta, Francesc Berenguer i Joan Rubió, sempre sota la supervisió d'Eusebi Güell i d'Antoni Gaudí. Per a la colònia es van tenir en compte tots els serveis: un teatre, un casal, habitatges dignes a un preu assolible pels treballadors, metge, mestre, amb una escola per

a nens on s'aprenia en català i a més ensenyaven francès i alemany. El mestre tenia l'habitatge al costat de l'escola, tots dos edificis junt amb la Cooperativa, l'habitatge de l'administrador i la del metge, així com l'escola de les nenes eren edificis notoris a la colònia.

Les monges tenien un monestir i eren les encarregades de cuidar els malalts, també tenien un servei de guarderia i eren les que donaven classes a les nenes, les quals no calia que aprenguessin tant. Aprenien a llegir, escriure, les quatre regles, a cosir i a fer labors. Tant els nens com les nenes deixaven l'escola als 14 anys i començaven a treballar a la fàbrica, ja amb un sou. Això no vol dir que no hi haguessin anat abans, ja que ajudaven les mares, que treballaven "a preu fet".

Gaudí, a la colònia, tan sols va fer la cripta, que en origen era un projecte molt ambiciós, quasi com un assaig de la Sagrada Família. Però quan l'Eusebi, ja molt malalt va transferir l'herència als seus fills, aquests van aturar les obres dient que la colònia ja en tenia prou amb una església d'aquestes dimensions. Gaudí es va sentir molt dolgut i, a partir d'aquí, només es va dedicar a la construcció de la Sagrada Família, temple expiatori, per no haver d'estar supeditat mai més a cap mecenes. Els deu fills de l'Eusebi sempre van viure de rendes, venent una rere l'altra les propietats heretades del pare i a la Colònia Güell li va tocar l'any 1945.

Després d'uns anys, la propietat de les vivendes de la colònia es va oferir a bon preu als llogaters. Tots ells les van comprar i, encara avui, la major part d'elles són en mans dels seus primers propietaris o dels seus descendents.

Avui la propietat de la cripta correspon a un Consorci format per diverses entitats, el que no sempre facilita l'acord per la seva conservació. **Antonio Fernández**

CAMINADES CULTURALS

Participants

17/09 - Caldes de Montbui	14
01/10 - Tossa - Salions	16
08/10 - Collserola	04
14-18/10 - Tavascan	06
15/10 - Navarcles	9
22/10 - Fonollosa	09
29/10 - Calafell	13
05/11 - Sèquia de Balsareny	15
12/11 - Castellolí	8
19/11 - Juncosa del Mon	12
26/11 - Cala Salions-St.Feliu de Guixols	09
03/12 - Monestir Sant Benet	14

Passejos Sub 99 3er quadrimestre de 2024

Participants

02/10 - Ermita Sant Salvador	9
09/10 - Sant Esteve de Palautordera	7
16/10 - Camí del Tenes	5
23/10 - Vic - Roda de Ter	2
06/11 - Perafita	1
20/11 - Lliçà d'Amunt	5
04/12 - St.Feliu de Pallerols	9

PITCH & PUTT

En el decurs d'aquest 3er. quadrimestre d'enguany s'han disputat i/o està previst jugar els partits següents:

XIV Campionat JUBIADEC

Data.	Camp.	Jugadors
24/09	- St Cebrià	18
08/10	- HCP1	16
22/10	- Mas Gurumba	19
29/10	- Vallromanes	18
12/11	- St Cebrià	14
26/11	- Montseny	16
10/12	Portal del Roc	?
17/12	Franciac	?

Torneig Intercamps SEMAR Clàssic 4a. Divisió

02/10	- SANT CEBRIA,	8
06/11	- HCP 1	8
12/12	- Tennis Mora	8

Torneig Intercamps SEMAR Match Play 3a. Divisió

18/09	- LA GARRIGA	8
20/11	- MAS NOU	8
27/11	- VALLROMANES	8
18/12	- TENIS MORA	8

ELS ESMORZARS DE JUBIADEC

Gent de Jubiadec, el dia 16 d'octubre, abans de l'hora de convocatòria a les 09:30, ja fent cua davant el nostre lloc habitual de trobada, el nostre cau. Sembla que de bon matí la gana treu el cap.

Al voltant d'una bona taula, ben parada, ens hi vam arreplegar 16 comensals, disposats a fer un bon àpat. El Tres Encinas mai decep: varietat, quantitat i qualitat.

El millor, de totes maneres, és la bona companyonia, la llarga xerrada amb els companys, allò que se'n diu SOCIALITAT, que tan bo és per tothom i, que per part de l'establiment, sempre ens ha respectat, sense pressa, malgrat que a les 13:00 h. comencen a servir el dinar.

Es van tocar molts temes d'actualitat i d'històries, etc. però el que es diu arreglar el món, no ho vam aconseguir. Ho deixàrem pel proper esmorzar, si de cas.

D'aquesta trobada no en tenim constància gràfica, moure'ns per dins el restaurat, apartar taules, per fer la foto de grup, només ho aconsegueix en Marbà i, malauradament, aquest dia no ens va poder acompanyar. El proper, ben segur, ens traurà més guapos i joves.

Hem fet el 20è esmorzar i aprofitem per animar-vos que ens acompanyeu en el 21è, que convocarem pel mes de març del 2025. *Josep Pesa*

CONFERÈNCIES

MutuActivos

"*MutuActivos del Grupo Mutua Madrileña*" ens va invitar a una ponència titulada: **"oportunitats i els riscos"**, el passat dia 27 de maig, a les seves dependències de l'avinguda Diagonal, amb l'assistència de 19 companys.

La jornada va ser conduïda pel Sr. *Ignacio Dolz*, director de "*Soluciones de Inversión*" que va exposar els següents temes: Assessorament patrimonial, Condicions generals de *Multiactivos*, Traspàs i bonificacions, Plans de Pensions, Condicions de Plans Assegurats, Reptes del futur econòmic dins del nou ordre mundial i les "*oportunitats i els riscos*" en aquest tipus d'actius financers i altres suggeriments durant l'any 2024.

Vàrem comptar amb la col·laboració de la nostra assessora, sòcia de Jubiadec i promotora de l'esdeveniment Raquel Hernández i del seu cap/director de Barcelona.

Finalitzada la ponència, per part dels assistents, es va establir un torn de preguntes, que va resultar molt interessant i cordial, amb varietat d'aportacions i canvi d'impressions. Acompanyant l'esdeveniment es va servir un petit aperitiu.

Alguns dels companys vàrem sol·licitar, a títol personal informació i assessorament de productes a la nostra companya Raquel, que individualment enviarà a cada un dels sol·licitants.

AXA

Invitació "*d'AXA-Exclusiv*" a una conferència sobre el tema: **"perspectives dels mercats financers i solucions"** que va tenir lloc el passat 24 d'octubre dins de la meravellosa joia, luxe -modernista i icònic *Hotel Casa Fuster*, obra de Lluís Domènech i Montaner que dona entrada al barri de Gràcia.

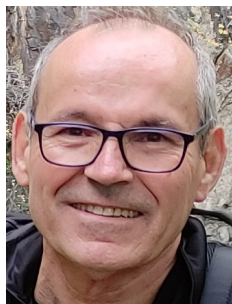
Aquesta va ser a càrrec de la "*Consejera patrimonial*", i sòcia de Jubiadec, Begoña Castelló, i va comptar amb la participació de tres experts gestors de fons amb l'exposició de com assumir els principals reptes i oportunitats enfront dels canvis de futur i les seves pròximes "*megatendències*" econòmiques.

Grup de conferenciants: "*JP Morgan*" – "*BNP*" – "*AXA*", que van exposar com afrontar els reptes del nou ordre mundial:

- Inversions: Renda variable, Renda fixa, Bons Euro Crèdit, Sectors tecnològics, Fons flexibles...
- Enfocament de l'economia global, subjectes a l'evolució i canvis dels EEUU, de la inflació, dels moviments i mercats asiàtics –com el xinès– i fluctuacions dels tipus d'interès...

Finalitzat l'acte, a la cinquantena d'assistents se'ls va servir un còctel o copa de cava per comentar i debatre, amb un ambient distès, els temes tractats. *Ferran Ballesté*

CRÒNICA DE LES RUTES AL VOLTANT DE TAVASCAN

Per Sebastià López

Ariba el mes d'octubre i amb ell, els intrèpids caminaires es posen en marxa, un cop més, en busca d'una nova aventura; aquesta vegada el lloc escollit és Tavascan, situat a la vall de Cardós, al municipi de Lladorre, a Lleida. Bonic poble de muntanya on hi ha una estació d'esquí i una central hidroelèctrica. El grup el posem en Pere, Jimmy, Jordi, Josep, Ramón i Sebastià.

Dia 14: Sortim de Barcelona en dos cotxes, a les 11:00 en punt, i posem rumb cap el nostre destí; pel camí fem una paradeta a Tremp per agafar forces en un dels seus restaurants de cara al dia següent.

Un cop arribats al poble prenem possessió de l'habitació a l'hotel Estanyes Blaus, bonic hotel de muntanya, dotat fins i tot de piscina climatitzada, i on dinarem i soparem cada dia. L'utilitzarem com a punt de partida i arribada cada dia per fer les nostres caminades.

Després d'instal·lar-nos, toca fer un tomb pel poble per conèixer les seves cases de pedra i el seu pont medieval datat al segle XIII.

Dia 15: Avui, després d'un esmorzar complet -hi ha bufet lliure-, prenem rumb cap el poble de Noarre, remuntant el riu Tavascan i posteriorment el riu Noarre. Passem pel pantà de Graus, pont de la Bolle, les bordes de Graus, Bordes de Noarre, la cascada de Noarre, Bordes de Quanca i desfem el camí per tornar a Tavascan. Ha estat una bonica sortida en plena natura, envoltats d'aigua, vegetació i muntanyes; hem partit d'una altura de 1.100 metres i hem arribat fins els gairebé 1.600, un recorregut de 13,5 quilòmetres amb un desnivell de 500 mts.

Dia 16: Avui farem una caminada cap el Pla de Boaví, en la que passarem per tres rius diferents, el Lladorre, el Broate i el Sellente. Ens desplaçem en cotxe fins arribar a una zona d'aparcament i comencem la caminada al costat del riu Lladorre on podem observar diferents salts i gorges que va fent el riu, envoltats d'una massa de vegetació exuberant on podem gaudir dels colors de la tardor amb tota la seva intensitat.

Arribem al Pla de Boaví, creuem el pont de Boaví on la mitat del grup gira cua i l'altra mitat, més agosarada, continua ruta cap amunt per un camí empedrat i humit amb el que hàviem d'anar molt en compte per no relliscar; arribem al pont anomenat Palanca de Sallente on el riu Sallente forma una bonica cascada, fem les fotos de ri-

gor i girem cua baixant amb molt de compte, encara així hi ha hagut algun ensurt sense conseqüències. Ha estat un recorregut de 12 quilometres i 416 metres de desnivell.

Tornem a l'hotel a dinar i a continuació anem a fer una visita programada a la central hidroelèctrica de Tavascan. Primer de tot, el guia ens far posar la vestimenta de seguretat, casc i armill reflectant i, a continuació, ens

endinsem per un túnel de 500 mts. fins el cor de la muntanya on es troba la sala de turbines i els tubs d'aigua de 2,05 mts. de diàmetre per on arriba l'aigua que mou les tres turbines de que es compona la central.

Aquesta s'alimenta dels embassaments i llacs de Certascán, Romedo, Vallferrera, Montalto i Graus. Com a curiositat, el guia ens explica que durant la nit amb la energia que no és consumida, aquesta és utilitzada per bombejar l'aigua utilitzada durant el dia per retornar-la als pantans d'origen per poder utilitzar-la al dia següent i d'aquesta manera no esgotar la capacitat dels llacs i pantans que subministren l'aigua a la central. Acabada la visita retorn a l'hotel i descans merescut.

Dia 17: Avui, com que hi ha previsió de pluja, fem una excursió fàcil al mirador de Corbiu. Per això ens desplaçem en cotxe fins l'estació d'esquí de Tavascan i continuem a peu fins el mirador; allà ens trobem cavalls pasturant tranquil·lament sense immutar-se per la nostra presència. La vista

que podem contemplar sobre la vall dels pobles de Noarre i Quanca és preciosa. Un cop fetes les fotos de rigor, iniciem la tornada, moment en que ens hem de posar les capel·lins perquè comencen a caure

quatre gotes. Un cop als cotxes ens desplaçem al poble d'Espot on hem decidit dinar. Després de l'àpat, tornem a Tavascan i decidim fer una altra caminada per un bonic corriol fins el poble d'Aineto. Allà trobem un mirador sobre la vall amb una vista espectacular del poble de Tavascan. Tornada a l'hotel, dutxa i de seguida sopar.

Dia 18: Un cop esmorzats donem per acabada l'aventura i iniciem retorn a casa, satisfets per ho bé que ha anat tot i per que hem gaudit prou de les caminades fetes. Fins la propera aventura, gràcies a tots.

ENTREVISTA A JOSEP MARIA GALOFRÉ

Àrbitre de Tennis Taula

Per Amadeu Bitriu

Josep Ma. Galofré Torredemer, entra a la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Barcelona, el juny de 1968, provinent del Banco Zaragozano. Destinat a Comptabilitat, en període de prova i posteriorment a Crèdits. Va ser un dels triats per crear el departament de "Agencias y Sucursales", més tard "Publicitat i Promoció", on hi va estar fins el 1994, passant, com a "empleat de peu-base", per diferents oficines fins el 2005, que demana la pre-jubilació.

Explica'ns una mica per què, com i quan això del tennis taula...

Per un "nano" del Raval, a primers dels 50, quines eren les possibilitats de lleure i esbarjo: doncs els anomenats "Hogar del Frente de Juventudes" o bé els Centres Parroquials. Si a sobre eres fill d'algú que havia estat a la guerra a la banda republicana, lo cosa era clara: al Centre de la Parròquia del Carme hi havia una taula de billar i una de ping-pong. No hi faltava pas gent!!!.

Així, quan tenia uns 10 anys, vaig fer-me un tip de jugar amb pala de suro i les pilotes "Clímax", fent competició amb altres parròquies. Quan vaig anar a veure un "partit de veritat", de la Liga Nacional, al Club Tívoli contra el Real Madrid i, amb sorpresa, vaig veure que altres utilitzaven unes pales de pics de goma. Així que me'n vaig comprar una i més tard encara unes altres amb pics interiors i esponja.

Amb 16 anys, ja jugant bastant bé, vaig fer una prova al "7 a 9", el mític club del tennis taula català i espanyol. Allí vaig jugar a "tercera" quedant sots campió per equips i 3er. Individual. Vaig ascendir de categoria i continuar jugant a "segona" fins el 1967.

Aquí va acabar el recorregut esportiu?

Doncs en una primera etapa sí, ja que al no poder entrenar suficient al compaginar treball i estudis (Econòmiques), jugant amb l'Ariel un partit contra el Mayda, un marrec, que a prou feines m'arribava al pit, em va frotar una "tunda" que em va fer adonar que el meu temps havia passat... si es que volia acabar Econòmiques. I vaig "penjar la pala".

Però, t'ho vas pensar i hi vas tornar, oi?

Com a l'Agrupació Sant Jordi (en aquell moments a

Diagonal/Tuset...) hi havia una taula, de vegades ens trobàvem per jugar una estona companys de la Caixa (Joan Pareja, Antoni Guirao, Lluís Vidal -marit de la Concepció Gaya- i altres...).

Això va fer que, quan van començar els campionats de les Caixes d'Estalvis, forméssim un equip i amb tots els participants tinguéssim uns dies de bona companyonia i competició. Jugàvem força però l'ACRECA ho muntava molt bé i ens ho passàvem d'allò més bé.

Què tal Caixa de Catalunya en aquets campionats?

La veritat és que molt bé. Ja que, en quant a resultats, sempre quedàvem entre els tres primers... gràcies al Juan Pareja !

Com va ser que et vas passar a l'arbitratge?

Com "la cabra tira al monte"... , després que un amic participés com a Jutge-àrbitre en els Jocs Olímpics de Barcelona, el 1993 vaig examinar-me per àrbitre i, sense cap errada en el test, vaig treure el primer lloc.

... i això et fa canviar les teves preferències...

Podríem dir que sí, ja que a partir d'aquell moment va ser tot un seguit d'actuacions i de fites en el món de l'arbitratge. A part de moltíssimes competicions i campionats, entre el 1993 i 1998 vaig anar presentant-me a tots els test/exàmens que es feien en els congressos d'àrbitres per pujar fins la màxima categoria i, per fi, el 1999, el títol de Jutge-àrbitre nacional.

Havies arribat al cim...

Sí, però no..., encara em quedava un altre esglaió: després d'un test previ, a la Federació Espanyola, es va celebrar a Madrid el Campionat del Món Juvenil i allí es va fer una prova/test reglamentada, supervisada i examinada per dos "capitostos" arbitrals holandesos de la ITTF (Federación Internacional) per obtenir el títol d'Àrbitre Internacional. I ho vaig aconseguir amb un dels primers llocs.

Havies assolit, doncs, la màxima categoria...

Doncs no, posteriorment, es va crear la "Blue Badge" un grup més selecte per arbitrar determinades competicions. Jo hi vaig arribar el 2011, després de superar diferents avaluacions en proves internacionals i, per últim, una entrevista telefònica des de Londres amb un avaluador anglès...

Ara que ja ho he deixat, s'ha creat un grup superior el "Gold Badge", que es nota en la remuneració quan arbitren les competicions molt especials.

Ara que parles de remuneracions, tota aquesta activitat extra com li va provar a la teva butxaca?

Ha, ha, ... tant buida com vulguis !. Pensa que és un esport minoritari, totalment amateur. Pot dir-se que tant els clubs de la màxima categoria i, inclús la Federació, "viuen" d'esponsors i subvencions... nosaltres teníem els desplaçaments i unes dietes per permetre'ns algun sopar... El mateix passava a nivell internacional.

I quan vas dir que ja en tenies prou?

Vaig ser membre de la Junta del Comitè Català d'Àrbitres i President del mateix, del 2000 al 2005, i, el 2015, em vaig retirar, en part per que crec s'ha de donar pas a gent nova, en plenitud de facultats físiques (sobre tot visuals), en part per la malaltia de la dona i, sobretot, per discrepàncies amb la Junta Directiva del "CTNA", perquè considerava que no es designaven proporcionalment prous àrbitres catalans

en els campionats que es celebraven a Espanya.

Quines, quantes proves i a qui recordes haver arbitrat ?

La veritat és que no acabaria; com jugadors als millors del món i, de proves, Campionats de Catalunya, d'Espanya, Lligues Superdivisió nacional, d'Europa, Jocs del Mediterrani, Campionat del Món a Rotterdam; Campionat d'Europa a Courmayeur; Qualificació

pels Jocs de Pekin; Campionat d'Europa Juvenil a Moscou; Open de França - Circuit Mundial; finals dels Open d'Espanya; encontres de Lliga Europea de nacions entre França i Àustria, entre França i Bielorrússia (dones), entre Itàlia i Portugal a Cagliari... i així fins a ... he perdut el compte !

Segur que tens un munt d'anècdotes, en recordes alguna?

Com no... Ara mateix en recordo un parell: els jugadors tenen dret a escollir la pilota del partit i en un encontre entre França i Àustria, el jugador Schlager (més tard campió del món), d'una cubeta on n'hi havia 60, en va triar la que li va agradar, després de fer-les rodolar totes, una a una...

L'altre, a Istres, en una ocasió, els vaig donar una sola pilota que em van rebutjar per deficiència esfèrica i vaig fer com que n'agafava una altra de la caixa, i la van acceptar sens cap problema...essent la mateixa !

En aquells moments t'ho passaves d'allò més bé...

Sí, generalment, en l'arbitratge m'ho he passat molt bé, excepte a Moscou, que no vull recordar ni explicar en detall: els dos àrbitres catalans vàrem tornar anticipadament, per motius mèdics, mitjançant l'ambaixada espanyola i com l'ambaixador (en Samaranch) estava de vacances gràcies a l'encarregat de negocis que el substituïa...

Acabem-ho aquí, doncs...

Moltes gràcies Josep Maria.

IN MEMORIAM

Recordant els companys traspassats aquest any 2024, dels que tenim constància, amb el nostre sentiment de comiat i memòria.

Angel Agudo Varela
Antoni Trilla Rosines
Ramon Marti García
Marià Oliveras Armengol
Alfred Pérez García
Jordi Defez García
Josep Maria Ventayol Borràs
Esteve Miró Martínez
Joan Closa Viladrich
Miquel Nebot Pérez
Salvador Cormand Rabassa
Alberto Serrano Marin
Francesc Camprubí Pérez
Josep Maria Bonaventura Valls
Enric Vidiella Roca

INESPERADAMENT

Donar l'adéu definitiu al amic
és quelcom trist i gens fàcil,
als amics ens els estimem
i, sovint, en el camí de la vida,
hem fet junts el pas, hem caminat
plegats, cercant el nostre destí.

Sol a ser inesperadament
i és quelcom més difícil,
la realitat i el pensament
caminen per el mateix camí
tot i que en diferent fil.

Inesperadament se'ns han anat,
en mig de la lluita més vital
per combatre les empentes
que la salut els hi ha donat,
nosaltres, amics i companys,
no sols els plorem, fem comiat
portant-los en lo viu del cor,
alegres i valents, com un soldat
els sentirem al nostre costat.

Lo Trobador de La Segarra

COMIAT A L'AMIC I COMPANYY, ALBERT SERRANO MARÍN.

Els primers dies de setembre, en maneres suaus, ens treien la calor feixuga de l'estiu i semblava que començaria una tardor tranquil·la. Però sols ho semblà, com la majoria d'anys. El dia 9 era el segon dilluns del mes i em va dur la mala nova de que l'estimat amic Albert

Serrano se n'havia anat. Que se n'ha anat l'Albert sens dir res ...? No ho podia creure, sols tenia 74 anys, feia poc ens havíem vist i, com sempre, la seva postura positiva i valenta, em deixà un bon record per la propera trobada, amb projectes que ell tenia i que sovint li feia costat, ho va apuntar. Ara sé que aquesta trobada no serà possible.

Fou sempre un company molt especial, no dic millor que qualsevol altre, apassionat en les seves iniciatives i a prop sempre de fer-te seguir amb ell. Nois, sabeu que hem perdut el costum de dir quant ens

estimem els amics? Doncs jo, al meu amic Albert Serrano, l'estimo molt i molt, serà molt dur no tenir-lo per parlar amb ell, el trobaré a faltar com no vos podeu imaginar.

El recordaré en molts moments de la meua vida, sobre tot compartint les activitats de l'Associació. El recordaré d'anteriors diades, la que més, la celebració dels 25 anys de JUBICEC. Estava molt actiu i saludava als companys amb una eufòria que s'encomanava. Aquell 19 d'octubre del 2017, al Hotel Catalònia, vares sobresortir amb alegria, pròpia de la gent de Calatayud, fet que ens recordaves, mig en broma, o en serio, amb una cordialitat i bon humor que sempre et vàrem aplaudir.

Aquesta abraçada és per a tu, estimat Albert, sempre seràs amb nosaltres, sempre !

Joan R. Marbà. "Lo Trobador de la Segarra"

Bon Nadal i venturós
Any Nou us desitja la junta de
JUBIADEC